

„Měla jsem pocit, jako bych byla doma.“

„Byla jsem pokřtěná v luteránské církvi a přijala jsem dokonce biřmování. Ale nemohu říci, že jsem byla dobrou křesťankou.“ Tak začíná Sirje své vyprávění o tom, jak objevila 'Cestu', knihu, kterou napsal svatý Josemaría.

05.08.2017

„Jmenuji se Sirje, jsem anestezioložka. Byla jsem pokřtěná v

luteránské církvi a byla jsem i
biřmována, ale nemohu říci, že jsem
byla dobrá křesťanka.“

Nevěděla jsem nic o Opus Dei ani o
jeho zakladateli. Poprvé jsem se o
těchto věcech doslechla v jednom
pomlouvačném sdělovacím
prostředku. Moc mě to nepřesvědčilo
a jak už jsem zvědavá, začala jsem
pátrat, až jsem narazila na svatého
Josemaríu a jeho knihu Cesta.

Byla to láska na první pohled.
Pomyslela jsem si, že to je právě to,
co potřebuji: být rozvázná,
bezprostřední a konkrétní. Právě to
mi celý život chybělo. I když si
myslím, že jsem silná žena, i já jsem
potřebovala ochranu a dobrou radu.

V mém životě byly chvíle, kdy pláč
byl mou jedinou touhou; svatý
Josemaría říká v Cestě (č. 216), že
plakat může být velmi vhodné:

„Pláčeš? - Nestyd' se za to. Plač: ano, i muži pláčou, když jsou, jako ty, o samotě a před Bohem. - Každou noc, praví David, slzami své lože zkrápím. Těmito palčivými a mužnými slzami můžeš očistit svou minulost a pozvednout na nadpřirozenou rovinu svůj současný život.“

Hledala jsem a našla jsem centrum Opus Dei v Estonsku a stala se spolupracovnicí. A takto jsem pozvolna poznávala Boha. Začala jsem chodit na kurzy katechismu, abych lépe poznala katolickou víru. Naučila jsem se modlit podle učení svatého Josemaríi. Rychle jsem pochopila, že v duchovním životě člověk nemůže dělat pokroky bez duchovního vůdce. Duchovní vedení mi hodně pomohlo.

Jako lékařka musím často řešit kritické situace a bez odkladu provádět složité zákroky, které někdy vedou ke komplikacím. Ale nyní

mám vedle sebe pomocníka.
Obracím se na svatého Josemaríu,
modlím se Zdravas Maria a ve
španělštině mu jednoduše říkám:
„Jdem na to!“ To dělá zázraky. Mám
tak větší jistotu a jsem hlavně
klidnější.

Měla jsem velkou radost, že jsem
mohla navštívit kliniku Navarrské
univerzity. Lékařství v Estonsku je na
dobré technické a zdravotní úrovni,
ale má nedostatky etické, zvláště to,
co se týká konečného stadia pacienta.
Vděčím těmto lékařům za mnoho: s
jejich pomocí začínám jinak chápat
hodnotu lidského života od jeho
početí až do okamžiku smrti.

V květnu 2013 jsem jela do Říma na
pouť katolíků z Estonska. V neděli, na
slavnost Seslání Ducha svatého, se
slavila mše svatá v prelátním kostele
Panny Marie Královny míru, kde jsou
umístěné ostatky svatého Josemaríi.
Měla jsem pocit, jako bych byla

doma, jako bych „byla součástí“ Opus Dei. Na konci mše jsem se obrátila na svého zpovědníka a svěřila mu rozhodnutí spojit svůj život s Opus Dei. Už jsem o tom uvažovala v Estonsku, ale jsem šťastná, že jsem mohla toto rozhodnutí udělat před ostatky svatého Josemaríi.

Následujícího dne, 20. května, se slavila mše v bazilice svatého Petra. Mnoho Estonců, mezi nimi i já, jsme byli biřmováni. A potom jsem se účastnila setkání s prelátem Opus Dei.

pdf | dokument generován automaticky
z <https://opusdei.org/cs-cz/article/cesta-kniha-svaty-josemaria-zena-estonsko-lekarka/> (28.03.2025)